

بازخورد در ارزشیابی تکوینی و تأثیر آن بر پیشرفت تحصیلی درس علوم

بهمن کرد^۱

چکیده

ارزشیابی یکی از فعالیت‌ها و محورهای اساسی در فرایند یاددهی و یادگیری هر نظام آموزشی است. از ارکان اساسی و قابل ملاحظه آن ارزشیابی تکوینی است که جهت ارتقاء و بهبود پیشرفت تحصیلی یادگیرندگان به کار می‌رود، اما معلمان کمتر به اجرای آن اهتمام می‌ورزند. زمانی که این مهم را اجرا نمایند به ندرت از طریق بازخورد به اصلاح و بهبود نارسانی‌های یادگیری دانش‌آموزان می‌پردازند. بنابراین پژوهش حاضر جهت بررسی تأثیر بازخورد اعم از کلامی، نوشتاری و ترکیبی از کلامی - نوشتاری به عنوان کاربندی‌های مورد مطالعه در ارزشیابی تکوینی در درس علوم تجربی در ۳ گروه آزمایشی و یک گروه کنترل ۱۴۰ نفری از دانش‌آموزان پسر پایه پنجم ابتدایی اجرا گردید. همچنین ضمن اجرای آزمون‌های روا و پایا شده پیشرفت تحصیلی تحت عنوان پیش آزمون و پس آزمون، از ۱۱ آزمون تکوینی که در طول ۱۱ هفته متوالی اجرا شده است، استفاده گردید. برای توصیف و تجزیه و تحلیل داده‌های حاصل شده از پیش آزمون و پس آزمون از شاخص‌های آمار توصیفی، آزمون T، تحلیل واریانس یک راهه و آزمون تعقیبی توکی HSD در سطح $\alpha = 0.05$ استفاده شد. نتایج این بررسی نشان داد بین پیشرفت تحصیلی گروه‌های آزمایشی که به شیوه‌های گوناگون اعم از کلامی، نوشتاری و ترکیبی از کلامی - نوشتاری بازخورد دریافت کرده‌اند در مقایسه با گروه کنترل که هیچ‌گونه بازخوردی در آزمون‌های تکوینی دریافت نکرده‌اند، تفاوت معناداری وجود دارد. همچنین بین پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان با بازخوردهای نوشتاری و کلامی در آزمون‌های تکوینی، تفاوت معناداری مشاهده شد. بین

۱. عضو هیات علمی دانشگاه کردستان

مقدمه

نتایج ناشی از بازخوردهای نوشتاری و ترکیبی از بازخوردهای کلامی - نوشتاری در آزمون‌های تکوینی، تفاوت معناداری مشاهده نشد.
واژه‌های کلیدی: شیوه‌های ارزشیابی، ارزشیابی تکوینی، بازخورد، بازخورد کلامی، بازخورد نوشتاری، بازخوردهای کلامی - نوشتاری و پیشرفت تحصیلی.

در زمینه بررسی تأثیر ابعاد بازخورد^۱ در ارزشیابی تکوینی^۲ در آموزش ماده درسی علوم تجربی تحقیقات محدودی صورت گرفته است. در این مقاله تحقیقی، سعی بر آن بوده است که بعضی ابعاد بازخورد اعم از کلامی، نوشتاری و ترکیبی از آن دو در ارزشیابی تکوینی که مکانیسمی جهت بهبود و ترمیم نارسانی‌های یادگیری است، مورد بررسی قرار گیرد. ادبیات پیشینه تحقیقات بیشتر مبتنی بر تأثیر تعدد آزمون‌های تکوینی و رابطه بین ارزشیابی تکوینی و ارزشیابی تراکمی^۳ بوده و فواید این ارزشیابی را نشان می‌دهد که می‌توان به مواردی چون: کنترل کیفیت، جایگزین نمودن شیوه‌های تدریس، پیش‌بینی نتایج ارزشیابی تراکمی (نهایی) و... اشاره کرد و از فواید دیگر ارزشیابی تکوینی برای یادگیرندگان، می‌توان کمک به یادگیری دقیق واحدهای یادگیری هر درس، تسلط‌آموزی^۴، تشخیص و بهبود مشکلات و نارسانی‌های یادگیری و مواردی از این قبیل اشاره کرد (کاظمی، ۱۳۵۵، ص. ۶۵).

اصطلاح ارزشیابی تکوینی که نقش عمده آن پدیدآوردن موارد آموزشی در بهترین شکل و کیفیت خود است به معنای امروزی تقریباً در چهار دهه پیش توسط مایکل اسکریون^۵ (۱۹۶۷) وضع شد. وی از این اصطلاح برای روشن‌تر ساختن مفهومی استفاده کرد که به وسیله کرانباخ^۶ (۱۹۶۳) پدید آمده بود و از آن دهه به بعد اهمیت و ضرورت این نوع ارزشیابی که در فرآیند برنامه (نظام)، مطرح است توسط صاحب نظران متعددی مورد تاکید قرار گرفت و اسکریون معروف‌ترین شخصیتی است که به تمایزگذاری بین ارزشیابی تکوینی و تراکمی پرداخته و الگوی ارزشیابی هدف - آزاد^۷ را ارائه کرده است. به نظر وی ارزشیابی تکوینی صرفاً برای اینکه معلوم گردد برنامه آموزشی تاچه‌اندازه باهدف‌های مورد نظر انطباق دارد و نیازهای مصرف کنندگان را برآورده می‌سازد به اجراء در می‌آید و ارزشیابی تراکمی زمانی به اجراء در می‌آید که اجرای برنامه یا پروژه‌ها به پایان رسیده است.

الگوی ارزشیابی هدف - آزاد اسکریون علاوه بر مشخص کردن هدف‌های تحقق یافته با بازده‌های پیش‌بینی نشده برنامه‌های آموزشی بدون جهت‌گیری و پیشداوری‌های قبلی تاکید و

1. Feedback

2. Formative Evaluation

3. Summative Evaluation

4. Mastery Learnin

5. Maicle Scriven

6. Cronbach

7. goal - free evaluation

مورد سنجش قرار می‌گیرد. وی در دفاع از الگوی خود می‌گوید: «هدف‌های آموزشی را نباید چشم بسته پذیرفت، بلکه باید آنها رانیز مانند هر چیز دیگر مورد ارزشیابی قرار داد». همچنین می‌گوید: «هدف‌های آموزشی صرفا الفاظ هستند و به ندرت مقاصد اصلی یک برنامه یا تغییرات مورد نظر را نشان می‌دهد» و سرانجام به باور وی نقش عمده الگوی ارزشیابی هدف - آزاد، که تأثیرگذار بر ارزشیابی‌های تکوینی و تراکمی بوده، کاستن از جهت‌گیری و افزایش عینیت است (منسوب بصیری، ۱۳۸۳).

والتر دیک^۱ (۱۹۷۷) اعتقاد دارد، ارزشیابی تکوینی عبارت است از فرایند نظامدار اجرا و به کارگیری مواد آموزشی به قصد گرداوری آن‌گونه از اطلاعات و داده‌هایی که بتواند برای تجدیدنظر در مواد آموزشی به کار گرفته شوند و به نظر وی فرآیند ارزشیابی تکوینی زمانی اتفاق می‌افتد که مواد هنوز در حال شکل‌گیری و پدید آمدن هستند. مهرنژ و لهمان^۲ (۱۹۸۴) براین باورند که منظور از ارزشیابی گرداوری اطلاعات در هنگام جریان یادگیری است تا بدین طریق بتوانیم تجربیات یادگیری دانش‌آموzan را افزایش دهیم (سیف، ۱۳۷۵، ص. ۹۵). راند و لنز^۳ معتقدند که ارزشیابی‌های تکوینی یا مکرر موجب حاصل شدن اطلاعاتی راجع به چگونگی و کیفیت یادگیری می‌شود؛ آنان همچنین معتقدند که در این شیوه ارزشیابی از طریق اطلاعات به دست آمده به ارائه بازخوردهای مناسب و مرتبط با فعالیت پیشنهادی در جهت اصلاح و بهبود رفتارهای یادگیرندها - قبل از اتمام واحد تحصیلی - می‌توان اقدام نمود.

بنابراین همانطور که ملاحظه شد صاحب نظران، این راهبرد ارزشیابی را ابتدا جهت بهبود و اصلاح تولید مواد آموزشی به کار می‌گرفتند و امروزه بیشتر در راستای اصلاح و بهبود محورهای اساسی نظام آموزشی یاددهی و یادگیری مورد استفاده قرار می‌دهند.

بلوم و همکارانش^۴ (۱۹۷۱) تحقیقی در ارتباط با مقایسه ارزشیابی تکوینی و تراکمی (پایانی) انجام داده‌اند که نتایج آن بیانگر یک رابطه مستقیم و همبستگی نسبتاً بالایی می‌باشد. با توجه به چنین نتیجه‌های می‌توان گفت که نتایج ارزشیابی تراکمی را می‌توان از طریق ارزشیابی‌های تکوینی پیش‌بینی نمود.

فونج و همکاران^۵ (۱۹۸۵)، در بررسی خود نشان دادند دانشجویانی که ارزشیابی تکوینی دریافت می‌کردند در مقایسه با آنانی که هیچ‌گونه ارزشیابی تکوینی دریافت نمی‌کردند از عملکرد تحصیلی به مراتب بهتری برخوردار بودند. مطالعات کروکز^۶ (۱۹۸۸)، جی. ال. بارون^۷

1. Walter Dick

4. Bloom et al

7. J. L. Baron

2. Mehrenc and Lehman

5. Funch et al

3. Rand and Lenze

6. Crokez

(۱۹۹۹)، جودی. ال. پوکرت و ریچاردس^۱ (۲۰۰۰) مبین این امر هستند که ارزشیابی‌های تکوینی و بازخوردهای به کار رفته در آنها منجر به بهبود عملکرد شده و انگیزش پیشرفت آنها به نحو چشمگیری ارتقاء یافته است.

گنجی (۱۳۶۷)، سپاسی (۱۳۷۳) و حوزاوه (۱۳۷۴) نیز نشان داده‌اند که بین پیشرفت تحصیلی و تعدد آزمون‌های تکوینی رابطه معناداری وجود دارد و شواهدی بر این مدعاست که بین ارزشیابی‌های تکوینی و پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان رابطه‌ای مثبت وجود دارد، به این معنا، هر چه تعداد آزمونهای تکوینی بیشتر باشد، پیشرفت تحصیلی بیشتری عاید خواهد شد. در تحقیق حاضر ضمن دستیابی به چنین نتیجه‌هایی، به مقایسه تأثیر هر یک از انواع بازخوردهای متفاوت در ارزشیابی تکوینی بر پیشرفت تحصیلی در درس علوم تجربی پایه پنجم ابتدایی پرداخته شده که در قسمت‌های بعدی به تفصیل به آنها اشاره خواهد شد.

اهداف تحقیق

با توجه به ماهیت موضوع مورد بررسی، اهداف این تحقیق عبارتند از:

- ۱- مقایسه پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزانی که در درس علوم تجربی بازخورد دریافت کرده‌اند با پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزانی که هیچ نوع بازخوردی در ارزشیابی‌های تکوینی دریافت نکرده‌اند.
- ۲- مقایسه تأثیر هر یک از انواع بازخوردها (کلامی، نوشتاری و ترکیبی از کلامی-نوشتاری) بر پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزانی که در ارزشیابی‌های تکوینی بازخورد دریافت کرده‌اند.

فرضیه‌های تحقیق

- «بین پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزانی که در درس علوم تجربی بازخورد دریافت می‌کنند با پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزانی که هیچ‌گونه بازخوردی دریافت نمی‌کنند، تفاوت معناداری وجود دارد.»

- «بین پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزانی که در درس علوم تجربی بازخورد «نوشتاری» دریافت می‌کنند با پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزانی که بازخورد «کلامی» دریافت می‌کنند، تفاوت معناداری وجود دارد.»

- «بین پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزانی که در درس علوم تجربی بازخورد «نوشتاری» دریافت می‌کنند با پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزانی که بازخورد ترکیبی «کلامی-نوشتاری» دریافت می‌کنند، تفاوت معناداری وجود دارد.»

روش تحقیق

در این بررسی با توجه به ماهیت تحقیق، اهداف و فرضیه‌های آن از روش تحقیق «شبه‌آزمایشی»^۱ استفاده شده است.

بعد از انتخاب تصادفی کلاس‌ها از معلمان آن کلاس‌ها دعوت به عمل آمد که در جلسات توجیهی در ارتباط باشیوه اجرای تحقیق شرکت نمایند و با چگونگی اجرا و روند تحقیق آشنایی پیدا کنند و پژوهشگر در انتخاب معلمان هیچ دخالتی نداشته است و انتخاب آنان منوط به انتخاب تصادفی کلاس‌ها بوده است. در این مطالعه ۱۴۰ نفر دانش‌آموز پسر در سه گروه آزمایشی و یک گروه کنترل مورد مطالعه قرار گرفتند که مشخصات آن‌ها در جدول ۱ آمده است.

جدول ۱. طرح تحقیق پیش آزمون و پس آزمون با گروه کنترل

ردیف	گروه‌ها	پیش آزمون	عمل آزمایشی (کاربندی‌ها)	پس آزمون
۱	گروه آزمایش (۱)	T ₁	X ₁	T ₂
۲	گروه آزمایش (۲)	T ₁	X ₂	T ₂
۳	گروه آزمایش (۳)	T ₁	X ₃	T ₂
۴	گروه آزمایش (۴)	T ₁	X ₄	T ₂

= پیش آزمون برای چهار گروه.

= پس آزمون برای چهار گروه.

= آزمون‌های تکوینی همراه با بازخورد کلامی.

= آزمون‌های تکوینی همراه با بازخورد نوشتاری.

= آزمون‌های تکوینی همراه با ترکیبی (کلامی - نوشتاری)

= آزمون‌های تکوینی بدون بازخورد. (گروه کنترل)

ابزارهای جمع‌آوری اطلاعات

ابزارهایی که با توجه به ماهیت و روش تحقیق در این بررسی مورد استفاده قرار گرفت عبارتند از:

(الف) آزمون‌های تکوینی

(ب) آزمون‌های تراکمی

(ج) آزمون هوش^۲ (ماتریس‌های پیش‌رونده ریون)

در این تحقیق آزمون‌های تکوینی یکسان برای گروه‌های آزمایشی و گروه کنترل به کار برد شده است. به عبارتی ۱۱ آزمون که در طول ۱۱ هفته متوالی به اجرا درآمد. این آزمون‌ها

1. Quasi - Experimental Research

2. Intelligence test

در برگیرنده تمام محتوای دروس آموزش داده شده با توجه به اهداف دقیق آموزشی بوده است. برای هر آزمون تکوینی هشت سؤال باز - پاسخ^۱ و در مجموع ۸۸ سؤال منظور شده است. آزمون‌های تراکمی (آزمون‌های پیشرفت تحصیلی) بعد از فرایند روا و پایا نمودن آنها به صورت پیش آزمون (آزمون مقدماتی) و پس آزمون (آزمون نهایی) به کار رفت. البته لازم به ذکر است این آزمون‌ها دارای روایی صوری و محتوایی بوده و دارای پایایی ۰/۸۳ که به شیوه دو نیمه کردن^۲ و فرمول «پیشگویی اسپیرمن - براون»^۳ به دست آمد. سرانجام در این مطالعه چون هوش به عنوان یک متغیر اثرگذار قوی بر پیشرفت تحصیلی معرفی می‌شد، آزمون هوش ریون جهت همتاسازی دانش آموزان به لحاظ هوشی مورد استفاده قرار گرفت و نتایج این آزمون سبب شد که ۱۴ نفر از نمونه اولیه به خاطر برخورداری از نمرات کرانه‌ای از گردونه مطالعه حذف شوند. برای جلوگیری از هرگونه تعییض و پیامدهای ناخواسته از این تعداد نیز آزمون‌های تکوینی به عمل می‌آمد و در کلاس حضور داشتند اما در پایان، نتایج نمرات آنان در پیش آزمون و پس آزمون مورد محاسبه قرار نگرفت.

جامعه آماری

جامعه آماری این تحقیق عبارت اند از: دانش آموزان پسر پایه پنجم ابتدایی که در دبستان‌های دولتی شهرستان بوکان مشغول به تحصیل بودند.

نمونه آماری

برای نمونه‌گیری از جامعه آماری، از روش «نمونه‌گیری تصادفی خوش‌های»^۴ استفاده شد. به این معنی که ابتدا از دبستان‌های موجود در آن شهرستان ۴ دبستان به طور تصادفی انتخاب گردید و از بین آنها ۴ کلاس نیز به صورت تصادفی گزینش شد. تعداد دانش آموزان انتخاب شده از این چهار کلاس ۱۵۴ نفر بود. بعد از اجرای آزمون هوش ۱۴ نفر از دانش آموزان که از نمره‌های هوش کرانه‌ای برخوردار بودند از نمونه آماری حذف شدند و ۱۴۰ نفر دانش آموز باقی‌مانده اعضای نمونه آماری را تشکیل دادند.

تجزیه و تحلیل داده‌ها

داده‌های حاصل از پیش آزمون و پس آزمون برای بررسی تأثیر شیوه‌های مختلف بازخورد در ارزشیابی تکوینی در چهار گروه مورد مطالعه، از طریق روش‌های آمار توصیفی و آمار استنباطی مورد تجزیه و تحلیل و تفسیر آماری قرار گرفت که خلاصه آن به شرح زیر می‌آید.

1. Open - response

2. Split - Half

3. Spearman - Brown Prophecy Formula

4. Cluster Random Sampling

تجزیه و تحلیل صورت گرفته در مورد مقایسه میانگین‌های چهار گروه در پیش آزمون نشان داد که این گروه‌ها به لحاظ میزان آموخته‌های قبلی و اولیه در درس علوم تجربی پایه پنجم ابتدایی تقریباً در یک سطح می‌باشند و بین میانگین‌های آنان در سطح معنادار $\alpha = 0.05$ درجات آزادی (۳ و ۱۳۶) به لحاظ آماری تفاوت معناداری وجود ندارد، آن‌گونه که در جدول ۲ آورده شده است.

جدول ۲. مقایسه میانگین‌های چهار گروه در پیش آزمون

Sig	F	میانگین مجدورات Ms	درجات آزادی df	مجموع مجدورات SS	منبع پراکندگی
.0989	.040	.0276	۳	.0829	واریانس بین - گروهی
-	-	.6866	۱۳۶	۹۳۳/۷۷۱	واریانس درون - گروهی
-	-	-	۱۳۹	۹۳۴/۶۰۰	واریانس کل

- براساس آزمون استودنت گروه‌های مستقل، نتیجه گرفته شد که بین نمرات پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان که در درس علوم تجربی بازخورد دریافت می‌کردند با آنانی که در آزمون‌های تکوینی هیچ‌گونه بازخوردی، تحت عنوان گروه کنترل، دریافت نمی‌کردند، در سطح معناداری $\alpha = 0.05$ و درجه آزادی ۱۳۸ تفاوت معناداری وجود دارد. بنابراین همان‌گونه که در جدول ۳ نشان داده شده است، چون مقدار t مشاهده شده ($3/82$) از مقدار t بحرانی ($1/96$) در سطح $\alpha = 0.05$ و درجه آزادی مذکور بزرگتر است دلیل بر این مدعاست که تفاوت معناداری بین این دو گروه مستقل وجود دارد.

جدول ۳. آزمون t استودنت برای گروه‌های مستقل

مقدار آلfa	سطح معناداری (دودامنه)	درجه آزادی	مقدار t	مقدار استاندارد	انحراف میانگین	تعداد	متغیرها
.05	.000	138	3/82	3/04	15/19	105	آزمون‌های تکوینی با دریافت بازخورد (گروه‌های آزمایشی)
				2/92	12/94	35	آزمون‌های تکوینی بدون بازخورد (گروه کنترل)

- با توجه به نتایج تحلیل واریانس یک متغیری بین میانگین گروه آزمایشی اول که از بازخوردهای کلامی استفاده می‌کردند در مقایسه با میانگین گروه آزمایشی دوم که از بازخوردهای نوشتاری در آزمون‌های تکوینی استفاده می‌کردند، تفاوت معناداری در سطح معناداری $\alpha = 0.105$ وجود دارد. بنابراین چون سطح معنادار < 0.105 sig است فرض صفر رد می‌شود و فرضیه مقابله (تحقیق) که مبنی بر وجود تفاوت معنادار بین شیوه‌های آموزشی فوق می‌باشد، مورد تایید قرار می‌گیرد. اطلاعات مربوط به این فرضیه در جدول ۴ ارائه شده است.

جدول ۴. مقایسه گروه‌های اول و دوم

گروه‌ها	تعداد	انحراف معیار نمرات پس آزمون	تفاضل میانگین‌های نمرات پس آزمون	سطح معناداری Sig	مقدار آلفا
گروه آزمایشی اول (بازخورد کلامی)	۳۵	۱۳/۴۳	۲/۲۳	۰.۰۰۵	۰.۱۰۵
گروه آزمایشی دوم (بازخورد نوشتاری)	۳۵	۶۶/۱۵			

همچنین با توجه به نتایج حاصل از تحلیل واریانس یک متغیری بین میانگین گروه آزمایشی دوم که بازخورد نوشتاری دریافت می‌کردند با میانگین گروه آزمایشی سوم که بازخوردهای ترکیبی (نوشتاری-کلامی) استفاده می‌کردند، تفاوت معناداری در سطح $\alpha = 0.105$ sig بین آن دو گروه آزمایشی مشاهده نشد زیرا سطح معناداری < 0.105 sig که در جدول ۵ خلاصه داده‌های گردآوری شده را نشان داده شده است. بنابراین تفاوت مشاهده شده بین این دو شیوه از بازخورد در آزمون‌های تکوینی به لحاظ آماری معنادار نیست و سرانجام فرض صفر تأیید و فرضیه مقابله (تحقیق) رد می‌شود.

جدول ۵. خلاصه نتایج مقایسه میانگین گروه‌های آزمایشی دوم و سوم

گروه‌ها	تعداد	میانگین پس آزمون	انحراف معیار پس آزمون	تفاضل میانگین‌های نمرات پس آزمون	سطح معناداری Sig	مقدار آلفا
گروه آزمایشی دوم (بازخورد نوشتاری)	۳۵	۱۵/۶۶	۲/۵۸	۰/۸۳	۰/۶۰۷	۰/۱۰۵
گروه آزمایشی سوم (بازخورددهای کلامی-نوشتاری)	۳۵	۱۶/۴۹	۲/۵۴			

بحث و نتیجه‌گیری

یافته‌های به دست آمده از این تحقیق حاکی از آن است که مقایسه بین گروه‌های که گونه‌های مختلف بازخورد را اعم از کلامی، نوشتاری و ترکیبی از آن دو در ارزشیابی‌های تکوینی دریافت می‌کردند و گروهی که هیچ کدام از بازخوردهای فوق در ارزشیابی‌های تکوینی دریافت نمی‌کردند تفاوت معناداری مشاهده شد. بنابراین می‌توان استنباط کرد که ارزشیابی تکوینی به تنها‌ی (بدون بازخورد) نمی‌تواند به عنوان یک استراتژی آموزشی به رسالت آموزشی خود جامه عمل بپوشاند مگر اینکه از مکمل‌های آن یعنی گونه‌های مختلف بازخورد، با توجه به ماهیت موضوع مورد ارزشیابی، استفاده کرد. مطالعات و تحقیقات بلوم و همکارانش (۱۹۷۱) و فونج و دیگران (۱۹۸۵)، جودی. ال. پاکروت و ریچاردس (۲۰۰۰)، گنجی (۱۳۶۷) و سپاسی (۱۳۷۳) نیز به نحوی به تایید این موضوع پرداخته‌اند.

نتایج دیگر این تحقیق نشان می‌دهد، بین پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزانی که از بازخوردهای نوشتاری در ارزشیابی تکوینی استفاده کرده‌اند در مقایسه با آنانی که از بازخوردهای صرف‌کلامی و شفاهی استفاده کرده‌اند، تفاوت معناداری وجود دارد. به دیگر سخن، این نتیجه حاکی از آن است که نمرات پیشرفت تحصیلی آن دسته از دانش‌آموزانی که از بازخوردهای نوشتاری استفاده کرده‌اند به مراتب بالاتر از نمرات پیشرفت تحصیلی گروهی بوده است که تنها از بازخوردهای کلامی و شفاهی استفاده کرده‌اند. البته در تبیین این نتیجه می‌توان گفت: ماهیت درس علوم تجربی پایه پنجم ابتدایی ایجاب می‌کند که بازخوردهای نوشتاری در مقایسه با بازخوردهای کلامی، تأثیر بیشتری بر یادگیری و پیشرفت تحصیلی داشته باشد زیرا دانش‌آموزان در مراحل بعدی با مراجعه به سوالات و پرسش‌های تکوینی و به شکل صحیح پاسخ سوالات و نیز مطالب تشویقی آنها را فراهم می‌سازد، در حالی که بازخوردهای کلامی معلم صرفاً به صورت شفاهی است و احتمال دارد در روزها یا هفته‌های بعدی به دست فراموشی سپرده شود و نتوانند مانند بازخوردهای نوشتاری از کلارآیی مطلوبی برخوردار باشند و تحقیقات و بررسی‌های حویزه‌ای (۱۳۷۴) و جی. ال. بارون و همکارانش (۱۹۹۹) مؤید این نتیجه و همسو با این ادعا است.

از نتایج دیگر تحقیق می‌توان به معنادار نبودن پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزانی که از بازخوردهای نوشتاری استفاده کرده‌اند در مقایسه با پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزانی که از بازخوردهای ترکیبی (کلامی - نوشتاری) استفاده کرده‌اند اشاره کرد. در تبیین این نتیجه می‌توان اذعان و استنباط کرد این دو شیوه از کوواریانس و فصل اشتراک زیادی برخوردارند و بازخوردهای نوشتاری و ترکیبی (کلامی - نوشتاری) تقریباً به یک میزان بر پیشرفت تحصیلی

تأثیر دارند و تقریباً برابری میانگین‌ها و واریانس‌های این دو متغیر شواهد و دلایلی براین مدعای است، و هر کدام تا حدودی به یک میزان می‌توانند بر پیشرفت تحصیلی دانشآموزان در درس علوم تجربی تأثیرگذار باشند.

پیشنهادات

- پیشنهاد می‌شود استادان و مسئولان مربوط که دوره‌های آموزش ضمن خدمت و شیوه‌های نوین تدریس را برای آموزگاران دایر می‌کنند از آزمون‌های تکوینی با بازخورد ترکیبی (کلامی - نوشتاری) و یا حافظل بازخورد نوشتاری استفاده کنند و متذکر شوند.
- آموزگاران به هنگام اجرای آزمون‌های تکوینی همیشه سعی بر ارائه‌ی بازخورد داشته باشند و از آزمون‌های تکوینی بدون بازخورد حتی الامکان خودداری نمایند زیرا آزمون‌های تکوینی بدون بازخورد به احتمال زیاد باعث سلب انگیزه و بی اهمیت جلوه دادن نتایج آزمون خواهد شد.
- پیشنهاد می‌شود که آموزگاران بعد از آموزش هر واحد درسی، جهت آگاهی از میزان آموخته‌های یادگیرندگان، آزمون کوتاه تحت عنوان آزمون تکوینی به عمل بیاورند و از طریق بازخوردهای مناسب به بهبود و ترمیم نارسانی‌های یادگیری دانشآموزان پردازند و آنان را به حد تسلط برسانند.

منابع

فارسی

- سپاسی، حسین. (۱۳۷۳). مقایسه ارزشیابی تکوینی و ارزشیابی پایانی بر پیشرفت تحصیلی دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز. مجله علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه شهید چمران، سال اول، شماره اول.
- سیف، علی‌اکبر. (۱۳۷۵). روش‌های اندازه‌گیری و ارزشیابی آموزشی. تهران: نشر دوران.
- گنجی، محمود. (۱۳۶۷). تأثیر آگاهی از نتایج عملکرد. فصلنامه تعلیم و تربیت. شماره ۱ و ۲.
- حربزاوی، عبدالامام. (۱۳۷۴). مقایسه تأثیر سطح پاداش و پسخوراند بر عملکرد و علاقه به درس ریاضی در دانشآموزان پسر سال سوم راهنمایی شهرستان سوسنگرد. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شهید چمران اهواز.
- منسوب بصیری، محمود. (۱۳۸۳). مبانی فلسفی الگوهای ارزشیابی آموزشی. تهران: انتشارات موسسه آموزش عالی علمی کاربردی جهاد کشاورزی.

انگلیسی

- Baron R. M. and Renny, D. A. (1986). the moderator-mediation variable distinction in social psychological research conceptual strategic and statistical considerations, *Journal of personality and social psychology*, 51, 1173-1182.
- Bloom, B, Hastings, J. T. and Madaus, G. F. (1971). *handbook of formative and summative evaluation of student learning*. NewYork: McGrow - Hill.
- Funchs, L. R. and others. (1985). effects of curriculum based measurement and conculational on teacher planning and students achievement in mathematics operations. *Educational Research Journal* 28, 617-641.
- Dick, Walther. (1977). *formative evaluation, in instructional design* (ed) By: leslie, J. Briggs, educational technology publication. Englewood cliff.
- Mehrens W. A. and Lehman, I. J. (1984). *measurement and evaluation in education and psychology*, NewYork: Holt, Rinehard winston.

